

Ενδοθεί; τότε τὸ ἐνδομὰ τὸ ὁποῖον φέρει ἡ πα-  
ρατιθεμένη εἰκὼν, διέτρεξεν ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος τὰ  
θάλασσαν καὶ τὰ ὄρη, τὰ μᾶλλον βρούοντα θηρίων, καὶ  
ἐκοιμάτο μεταξὺ αὐτῶν.

Τὸ 1857 μετέβη εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀφρικὴν,  
ὅπου πλῆθος λεόντων, καὶ ῥινοκέρωτων καὶ ἐλευάν-  
των ἔπεσαν θύμα τῶν ὄπλων αὐτοῦ.

Καὶ ποτὲ ἐντὸς ἐκοιμάτο τὴν νύκτα μετὰ τῶν  
περὶ αὐτόν, ἰκνούσθη κρουαζέων εἰς τῶν ὑπηρε-  
τῶν, ὅστις μακρυνθεὶς ἀρρόπως τῆς πυρῆς, ἤρπα-  
γη αἰφνης ὑπὸ λέοντος. Τὴν ἐπιούσαν ἰδίαν αἷμα  
πεπηγὸς ἐπὶ τοῦ χόματος, ἐνόησεν ὅτι ἐκεῖ κατε-  
βραχθίσθη ὁ ταλαίπωρος ὑπηρετὴς ὑπὸ τοῦ θηρίου.  
Ὅθεν ἀπεράσισε νὰ ἐκδικηθῆ αὐτὰ.

Καὶ ἀνορύξας βαθὴν λάκκον ἀπέθεσεν ἐν αὐτῷ  
πολλὰ μαλλωτὰ σκαπάσματα, ὀλίγον δὲ μακρὰν  
ἐξήπλωσε ῥινοκέρων φανευθέντα τὴν προτεραιάν.  
Τὴν δὲ νύκτα κατέβη εἰς τὸν λάκκον συντρόφους ἔ-  
χων δύο Ἀφρικανούς καὶ ἓνα ὑπηρετὴν.

Ὅτε ἀνέτειλεν ἡ ἀσπὴν λαμπρὰ καὶ γαλήνιος  
εἰς τὸν ὠραῖον οὐρανὸν τῆς Ἀφρικῆς, ἐφάνη ἀγέλη  
ἀκινδύνων τινῶν ζώων· μετὰ μικρὸν ὅμως ἀντή-  
χησαν βρυχηθμοὶ λέοντος, καὶ τὰ ζῶα φοβηθέντα  
ἐφυγον ἐκδρομα.

Ὡς εἶχε προῖθῃ ὁ θηριοκτόνος Κοῦμιμιγ, ἤρχετο  
ὁ λέων τῆς προτεραιᾶς· ἀλλὰ δὲν ἤρχετο μόνος·  
εἶχε τέσσαρας ἄλλους συντρόφους μεγίστους καὶ  
τρομερούς. Ὅθεν παρήγγειλε πρὸς τοὺς περὶ αὐ-  
τὸν ἄκραν σιωπὴν, διότι μέγας ἦτο ὁ κίνδυνος εἰν  
ἀνεκαλύπτοντο. Οἱ λέοντες ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ πτω-  
ματος τοῦ ῥινοκέρωτος, καὶ μετ' ὀλίγον ἤκούετο ὁ  
κρότος τῶν συγκριβομένων ὀστέων του.

Συγχρόνως δὲ δευτέρᾳ ἀγέλῃ θηρίων καὶ τρίτῃ  
ἀλλῇ θῶων παρεμόνευσον ἓνα γευθῆσαι τὰ λείψανα  
τοῦ ῥινοκέρωτος.

Ἐν τασούτῳ ὀλισθήσαντας τοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ Κοῦμι-  
μιγ ἐγένετο κρότος ἀκουσθεὶς παρ' ἑνὸς τῶν λεόν-  
των· καὶ ἐλθὼν οὗτος πρὸς τὸν λάκκον ἐστάθη  
ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἤτοιμάσθη νὰ πῆσῃ κατὰ τῶν κυ-  
νηγῶν. Ἀλλ' ὁ θηριοκτόνος πυροβολήσας ἐν ἀκέρει,  
ἐπλήγωσεν αὐτὸν παρὰ πῶν ὤμων. Καὶ ὁ μὲν τραυ-  
ματικῶς ἀρεῖς τρομερὸν βρυχηθμὸν ἐπισθοδρόμησεν,  
οἱ δὲ σύντροφοι αὐτοῦ καταπτοηθέντες ἐφυγον.

Τὴν ἐπιούσαν εὐρέθη ὁ λέων νεκρὸς εἰς αὐτὸ ἐ-  
κείνο τὸ μέρος, ὅπου εἶχε καταφάγει τὸν ὑπηρετὴν.

ROBERTOS EMMET.

(Ζυνέ. Ἰδε σὺλλὰ 216.)

Ἡ ἀγγλικὴ ἐν Ἰρλανδίᾳ δεσποτεία, ὡς ἐρ-  
βῆθη πολλάκις, ἐστὶ αἰώνιας ὑπῆρξε μακρὰ τυ-  
ραννικῆ, τοσοῦτον πλέον μισητῆ, ὅσον ἐδανείζετο  
τύπον ἐλευθερίας. Ὁ καθολικὸς λαὸς πάντῃ δουλὸς  
ἰσοπεταγμέντος εἰς δεσποτικῶς νόμους, στεροδύνας

αὐτὸν οὐ μόνον πολιτικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν πρῶτων  
δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, εἶχε φάντασμα ἀντι-  
προσωπικῆς κυβερνήσεως. Καὶ τοιαύτη ἦτο ἔτι,  
ὅτε ἠμαρξεν ὁ Ροβέρτος Ἐμμετ, ἡ κοινωνικὴ καὶ  
πολιτικὴ κατάστασις τοῦ δυστυχῶς ἐκείνου τό-  
που (1). Τὸ διαμαρτυρούμενον Παρλαμέντον τῆς  
καθολικῆς Ἰρλανδίας ἐδραμεν ὡς φρουρὰ ἐν τόπῳ  
κατακεκτημένῳ. Συγκείμενον ἐκ βουλῆς Λόρδων  
καὶ βουλῆς Κοινοτήτων, ὧν ἡ διακρίσις δὲν εἶχε  
παρὰ τοῦ νόμου ἰσχυμένον τέρμα, ἦτο πράγματι  
διαρκῆς τις συνοδὸς δικτατόρων, διοικούντων ἐν ὀ-  
νόματι ξένων δυνάμεων. Πᾶσαν δὲ εἶχεν ἐλευθε-  
ρίαν πρὸς τὸ καταπιεῖν κατὰ θέλησιν τὸν λαόν,  
ὃν οἶωνεὶ ἀντεπροσώπουεν· ἀλλὰ καὶ ἐν ἐλαγίστῃ  
ἀντιπολιτεύσει, ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις, ἡ διὰ βικίων  
μέτρων ὑπευθύνειν ἀμέσως αὐτῷ τῇ ὑπαταλῇ κα-  
τάστασιν του, ἡ ἠγόραζε τὰς ψήφους του δι' ἀκκ-  
ταπαύστου διαφορᾶς. Τὸ Παρλαμέντον, ἡ δι-  
καιοσύνη, ἡ διαίτησις, τὸ πᾶν ἦτο ἐν Ἰρλανδίᾳ ὄντι-  
τόν, ὡστε οὐδ' ὁ διαμαρτυρούμενος Ἰρλανθὸς ἦτο  
ἐλευθερότερος τοῦ συμπατριώτου του καθολι-  
κοῦ. Ἐποκείμενος, ὡς καὶ αὐτός, εἰς ξένην δύ-  
ναμιν, εἶξ ἡς οὐτε δικαιοσύνην ἀλλ' οὐδ' εὐσπλαγγ-  
χίαν ἠλπίζεν, ἐσπυροῦζε τὴν εὐνοίαν τῶν κυρίων  
του, διὰ τῆς προδοσίας τῶν συμφερόντων τοῦ τό-  
που του. Δουλὸς καὶ τύραννος ἐν τρυφῇ, καθίστατο  
ἄρχων ἐκείνων καταπιεζόν τους ἄλλους. Ὅλον αὐτὸ  
τὸ οἰκοδόμημα τῆς τυραννίας, μοναδικὸν ἐν τῷ κύ-  
σμῳ, ἐπέφετο δι' ἀντιβασιλείας, ὅστις, μὴ μένων  
σχεδὸν ποτὲ ἐν Ἰρλανδίᾳ, ἠγνόει τὸν τόπον ὃν ὤρειλε

(1) Ὅλιγα τινὰ παραδείγματα τοχμῶς ληφθέντα ἀρκούσιν  
ὅπως κινήσῃ τοὺς νόμους, ὅστις καταπιεζόν τότε τὸν Ἰρ-  
λανδικὸν λαόν. Οἱ καθολικοὶ οὐ μόνον ἀπεκλείοντο πάσης  
ἀστυκῆς καὶ πολιτικῆς θέσεως, ἀλλ' ἦτο ἀπαγορευμένον εἰς  
καθολικὸν νὰ φέρῃ ὄπλα πρὸς ἰδίαν ὑπερκοίτησιν· ὅστις τὴν  
προσέβαλε καὶ διέρηκε τὰ πράγματά του καθ' ὁδὸν εἰς οὐ-  
διμίαν ὑπέκειτο τιμωρίαν. Δυνάμει νόμου τινὸς περὶ ψευδοῦς  
καταμνηστικῆς, ὁ καταγγέλλων καθολικὸν ἐνέκαθίστατο ἀμέσως  
κάτοχος τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Ἦτο ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς  
γενεῖς νὰ διευθύνωσι τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων των, καὶ εἰν  
τὰ τέκνον ἠρῆντο ἐν πίστιν του, ἐκληρονόμοι πάραυτα τὴν  
πατρικὴν περιουσίαν. Ἦτο ἐπίσης ἀπαγορευμένον εἰς τὸν  
καθολικὸν νὰ κατέχη δυνάμει ἀγορᾶς ἢ κληρονομίας γαίας,  
κτλ, κτλ. Κατὰ τινὰ ἐπίσημον διακήρυξιν τοῦ προέδρου τῆς  
βουλῆς τῶν Λόρδων, γινωσκόμενῃ ἐν κλήρει συνεδόρικῃ (1760),  
ἡ ὑπάρξις τῆς μεγάλης ἰθυιακῆς πλειανοψηφίας δὲν ἀνεγνωρί-  
ζετο ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ δὲν ἐκέρτετο ἢ ἀπὸ τῆς ἀνοχῆς τῆς  
κυβερνήσεως. Περὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς ἀγγλικῆς ἐν Ἰρ-  
λανδίᾳ διοικήσεως, ἀνάγνωθε τὸ σύγγραμμα τοῦ Guizot de  
Reaumont « Περὶ τῆς κοινωνικῆς, πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς  
Ἰρλανδίας, » καὶ Life of Curran by his son.

Κετὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν τῶν καθ' ἡμᾶς Ἀγγέλων, εἰ  
εἰλεκρονέστεροι θεομακαροὶ τῆς Ἀγγλίας ἀναγκάζονται νὰ κα-  
ταδικάζωσι τὴν προεφάνη πολιτικὴν αὐτῆς. Περὶ τούτου ἐ-  
νάγγυλε τοῦ Harwood « τὸ Irish-Rebellion, Past and present  
policy of England towards Ireland, par Groville.

« Ὁμίλησεν περὶ τῆς Ἰρλανδίας εἰς Ἀγγλον, λέγει τὰς  
ὁ Σ' ἐνὶ σ' 110, καὶ θέλει πέρυσι εἶδει ἐπὶ ἀλλεῖ· πρὸς βλα-  
κα ἢ κακοῦργον »



Νέος Ηρακλής.

ROBERTOZ EMMET

νά διοική και ήγνοείτο υπ' αὐτοῦ. Ἡ θέσις τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Ἰρλανδίας ἦτο μὲν ἐμμεσθός ἀλλ' ὅμως ἀφρονεῖς, ἂν διέθετε τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον πρὸς πολιτικὰν συμφέρον, ἐπανορθοῦν πολλάκις δι' αὐτῆς τὴν ἐξαφανισθεῖσαν μεγατάλιος περιουσίαν.

Δυσκόλως γὰρ τις εἶναι τρόπον θάλασσαν τοσοῦτω στενῆ ὕψους ἢ Ἰρλανδικῆ, ἐχορίζε λαὸν ἐλεύθερον ἀπὸ θούλου. Τὸ μεγαλείον τῆς Ἀγγλικῆς κυ-

βερνήσεως, ἡ μετριοπαθῆς ἐπιείκεια τῶν νόμων αὐτῆς, ἐξήλεγchon ἐτι μάλλον τὴν ὕπουλον δρομύτητα τῆς πρὸς τὴν Ἰρλανδίαν διαγωγῆς αὐτῆς. Εἶναι ἀνρίκειον εἰς πολίτην Ἀγγλον μὴ συγχωροῦν τα πατέ μηδ' εἰς κλητῆρα νὰ εἰσελθῆ, εἰς τὴν οἰκίαν του ἀνευ ἐντάλματος δικαστικοῦ, καὶ μεταχειρίζεται γείτον κράτος ὅπως τὰς ἐν Ἰνδία κτήσεις αὐτοῦ καὶ τὰς ἰαυίους γήσσας. Ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ καλύπτῃ τὸ ἀθλίφατον ὑπὸ πέπλον νομιμότη-

τυχος, καθιστᾷ ἴσως αὐτό ἐτι μᾶλλον μισητόν (1). Ἡ ἀδικήσας ἀδικία τῆς πολιτικῆς ταύτης ὑπῆρξεν ἐπὶ αἰῶνας μία τῶν παραδόξων ἐκείνων ἀνωμαλιῶν, τῶν τοσοῦτω συνεχῶν ἐν τῷ τάπῳ τῷ μᾶλλον παντὸς ἄλλου γονίμου ἀντιθέσεων καὶ ἀτυπειῶν. Χάρις εἰς τὸ θαυμάσιον αὐτῆς πολιτεύμα, τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο τοῦ χρόνου, τῆς τύχης καὶ τῆς φρονήσεως τῶν ἀνθρώπων, ἡ Ἀγγλία ἔσχεν ἀείποτε τὸ προνόμιον τοῦ νὰ προσελκύῃ τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου. Ἀντικείμενον ποτὲ μὲν θαυμασμοῦ ἐμπαθοῦς, ποτὲ δὲ τυφλοῦ μίσους, τὸ μέγα τοῦτο, εὐτυχῆς καὶ παράδοξον ἔθνος χρησιμεύει ὡς ἔσμα, ὑπὸ τινα κατ' ἐπιφάνειαν ἀλήθειαν, εἰς τὰς μᾶλλον ἀντικειμένους φωνασκίας. Καὶ ὄντως εἶδομεν ἐνίοτε τοὺς Ἀγγλοὺς ἀφοσιουμένους μετ' ἀφιλοκερδοῦς ζήλου εἰς εὐγενεῖς ὑποθέσεις, εἰς τὴν κατάργησιν, φέρ' εἰπεῖν, τῆς σωματεμπορίας καὶ ὁμῶς δὲν εἶναι ὅλως ψευδεῖς αἱ τετριμμένοι κατηγορίαι, αἱ διεγείρει πάντοτε εἰς τὰ ξένα ἢ περιφιλαντος πολιτικῆ των. Καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς παραπορήσ τῶν παθῶν των, εὐρίσκεις πεποιθήσιν σοβαρὰν, ἐπιτάττουσαν μὲν σέβας, μὴ ἐμπνέουσαν ὁμῶς καὶ ἐμπιστοσύνην μᾶλλον ὑπερήφανοι ἢ φιλότιμοι, ἀπλοῖκοι ἢ εἰλικρινεῖς, τίμιοι ἢ ὑψηλόφρονες, δίκαιοι ἢ γενναῖοι, ἔχουσι εἰς τὸ προνομιούχον μεγαλεῖον τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἀνένδοτον πεποιθήσιν, ἧτις ἀποτελεῖ καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὰς ἐλλείψεις καὶ τὴν δικαιολογίαν αὐτῶν. Περὰ τοῖς ἔθνεσιν ἐτι μᾶλλον ἢ περὰ τοῖς ἀνθρώποις, τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν ἀπορρέουσι συνήθως ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς.

Οἱ Ἴρλανδοὶ ἀνώτεροι τῶν γειτόνων των διὰ τῆς εὐχαρείας περὶ τὴν συμπεριφορὰν, τῆς χάριτος καὶ τοῦ ζήλου, διὰ τινος ἡρωικῆς ζωηρότητος, ἐσυκοφαντήθησαν ὅπως καὶ κατεπίσθησαν ἐπὶ πολλὸν χρόνον, καθόσον μάλιστα οἱ νικηταὶ μόνοι περιέγραφον τὸν χαρακτῆρα τῶν νικηθέντων. Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ δεικνύῃ αὐστηρότητα πρὸς τοὺς ἠττημένους. Διὸ καὶ ἡ Κ. Στάελ εἰπέ ποτε: «Τὰ ἔθνη εἶναι ἀξία τῆς τύχης των οἷα καὶ ἂν ἦ αὐτῆ.» Τὸ ἀπόφθεγμα ὁμῶς τοῦτο, οὐ μόνον εἶναι αὐστηρὸν, ἀλλ' οὐδὲ πάντῃ δίκαιον λογίζεται διότι πολλάκις ἐπιτυχάνομεν μὲν δι' ἐλαττωμάτων, ἀποτυγχάνομεν δὲ δι' ἀρετῶν. Ἡ ἀδάμαστος ἐπιμονὴ τῶν Ἀγγλων, ἡ ἀπόρρασις τοῦ νὰ φθάσωσιν εἰς τοὺς σκοποὺς των διὰ παντὸς τρόπου, εἶναι μὲν ἴσως προτέρημα, οὐδόλωσ ὁμῶς ὀνομάζεται ἀρετὴ ἢ ἐρασμία φύσις τῶν Ἴρλανδῶν, βεβαίως δὲν εἶναι ἐλάττωμα, πολὺ δ' ὡς ἐκ τούτου ἐβλαβήθησαν ἐν τῇ πάλῃ αὐτῶν κατὰ πολιτικῆς σκληρᾶς ἅμα δὲ καὶ ἐπιβούλου. Ὁμολογητέον δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι ποτὲ δὲν συγκατετέθη εἰς τὴν ταπεινώσιν ἑαυτοῦ, καὶ ὅτι ἡ ἱστορία του εἶναι σειρά πρᾶσπαθειῶν ἀδικήσως μὲν ἀνανεουμένων, πάντοτε δὲ ἀνισχυμένων εἰς ἀπόσσειν τοῦ ζυγοῦ.

Ἡ κατὰ τῆς Ἀγγλίας μακρὰ πάλη τῆς Ἴρλανδικῆς ὑπῆρξε πόλεμος μᾶλλον ἐθνότητος ἢ θρησκείας. Ἡ θρησκεία ἐχρησίμευσεν ὡς κάλυμμα τῶν πολιτικῶν παθῶν, σημαία ἐπανάστασεως, καὶ διωγμοῦ. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1798 ἐὰν ὁ στρατὸς τῆς ἀνταρσίας ἦτο καθολικός, οἱ πλείστοι ὁμῶς τῶν ἀρχηγῶν ἦσαν διαμαρτυρόμενοι. Ἐκ τοῦ βορείου μέρους ὑπῆρχε μέγχις ἀριθμὸς καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ (1). Παράδοξον! οἱ καθολικοὶ δὲν ὑπῆρξαν κατ' ἀρχὰς οἱ ἐνθερμότεροι ὁπαδοὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου· ἐρχίετο ὅτι ἡ ψυχὴ των καταδύθηθαι ὑπὸ τῆς δουλείας δὲν ἤλιπιζε πλέον. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἀπορωῶμεν ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν καθολικῶν ἐπέζηταν αἰτήματα ἐχθρικά μεταξὺ τῶν δύο λαῶν. Καὶ σήμερον, ἐὰν ἀπαντήσῃς εἰς τὰς χλοερὰς πεδιάδας τῆς Ἴρλανδικῆς μικρὸν χωρικὸν βοδόχρουν καὶ χρυσοκόμην, θέλει σοὶ εἰπεῖ ὑπερηφάνως καὶ θαρραλέως: «Ὁ πατήρ μου ἦτο ἐπαραστάτης,» τίτλον εὐγενείας θεωρῶν τὸ ἐπίθετον τοῦτο. Καὶ ὁμῶς φρονίμως φερόμενοι καὶ σεβόμενοι τὰ συμφέροντα τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος, οἱ ἱστοριογράφοι τῆς ἐπανάστασεως προσομιᾶζονται περὶ τῆς πίστεως (loyalty) αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Ἀνανεοῦντες τὴν ἀνάμνησιν τῆς προσράτου αὐτῆς πάλης, δὲν τολμῶσι νὰ εἰπωσιν ὅ,τι ἔχουσι κατὰ νοῦν. Βλέπεις ὅτι βραδίζουσι ἐπὶ ἐδάφους εἰσέτι φλογεροῦ, ἐπὶ κόνεως μόλις χλιανθείσης.

Σ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

## ΔΙΑΦΟΡΑ.



ΝΕΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ. — Κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐκδομένην ἡμερηΐδα L'ingénieur' κατασκευάσθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ μηχανικὰ πιεστήρια, ὧν ὁ κύλινδρος κάμνει 35 στροφὰς κατὰ λεπτόν τῆς ὥρας· ὅταν δὲ οἱ ἐργάται λάθωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἔξιν θέλει κάμνει 40 — 60 στροφὰς κατὰ δεύτερον λεπτόν, καὶ ἀντὶ 12,000 φύλλων, θέλει τυπῶναι ἑκατέρωθεν 15,000 φύλλων καθ' ὥραν, ἦτοι 160,000 τὸ ἡμερονύκτιον. Κατασκευάζονται δὲ καὶ ἕτερα πιεστήρια διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἡμερηΐδος The Tribune, αἱ θέλουσι τυπῶναι 25,000 φύλλα καθ' ὥραν, ἐνῶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος οὐδαμῶς τῆς γῆς ὑπῆρχον πιεστήρια τυπῶντα πλέον τῶν 400 φύλλων καθ' ὥραν.

(1) Ὅρα τὸ περὶ Ἴρλανδικῆς τοῦ Gustave de Beaumont.

(1) Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἡ Λόρδος Φίτζ Λιράλδαι καὶ οἱ ἑμμεῖς ἦσαν διαμαρτυρόμενοι.